

SYLABUS PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu/modułu:	Fizjoterapia w medycynie sportowej		Liczba punktów ECTS: 2	Kod przedmiotu: D2.02
Jednostka prowadząca:	WYDZIAŁ FIZJOTERAPII			
Kierunek studiów:	FIZJOTERAPIA			
Forma studiów:	+	Stacjonarne	+	Niestacjonarne
Poziom studiów:		I-go stopnia		
		II-go stopnia		
	+	Jednolite magisterskie		
Semestr:	I	II	III	IV
		V	+	VI
			+	VII
				VIII
				IX
				X
Forma zaliczenia:	Z/o/ E	Zaliczenie (Z), Zaliczenie na ocenę (Z/o), Egzamin (E)		
Profil studiów:	Praktyczny			
Język wykładowy:	Polski			
Koordinator:				
Prowadzący przedmiot:				
Forma kształcenia			Liczba realizowanych godzin (nakład pracy studenta)	
			Stacjonarne	Niestacjonarne
Bezpośredni kontakt z nauczycielem akademickim	Wykład (W)		10	10
	Seminaria (S)			
	Ćwiczenia audytoryjne (CA)			
	Ćwiczenia laboratoryjne (CL)		10	10
	Ćwiczenia kliniczne (CK)		10	10
Czas pracy własnej studenta (godziny studenta)			20	20
SUMA GODZIN			50	50
Bilans punktów ECTS			2	
1. Cel przedmiotu:				
<ol style="list-style-type: none"> 1. Przedstawienie studentom podstawowej wiedzy dotyczącej wiedzy z ortopedii, traumatologii i medycyny sportowej z uwzględnieniem jednostek chorobowych, wobec których stosowana jest fizjoterapia w warunkach stacjonarnych oraz domowych. 2. Kształcenie umiejętności oceny stanu funkcjonalnego oraz doboru środków terapeutycznych u pacjentów, motywowania oraz współpracy z personelem medycznym. 				

3. Kształcenie umiejętności doboru środków i metod fizjoterapeutycznych do stanu pacjenta, praktycznej umiejętności ich zastosowania, modyfikacji procesu usprawniania.

2. Wymagania wstępne:

1. Zaliczenie Podstaw fizjoterapii klinicznej w ortopedii, traumatologii i medycynie sportowej
2. Umiejętność samodzielnej pracy
3. Umiejętność pracy w grupie
4. Znajomość anatomii i biomechaniki układu ruchu

3. Warunki zaliczenia:

1. Pełna frekwencja na zajęciach zgodnie z "Regulaminem studiów"
2. Zaliczenie kolokwium cząstkowych
3. Zaliczenie kolokwium końcowego
4. Zdanie egzaminu końcowego
5. Złożenie pracy samokształceniowej

4. Oczekiwane efekty kształcenia

Efekty kształcenia przedmiotu (szczegółowe):

Metody weryfikacji zakładanych efektów kształcenia*

Wiedza:

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

D.W1. etiologię, patomechanizm, objawy i przebieg dysfunkcji narządu ruchu w zakresie: ortopedii i traumatologii, medycyny sportowej, reumatologii, neurologii i neurochirurgii oraz pediatrii, neurologii dziecięcej, w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii;

D.W2. zasady diagnozowania oraz ogólne zasady i sposoby leczenia najczęstszych dysfunkcji narządu ruchu w zakresie: ortopedii i traumatologii, medycyny sportowej, reumatologii, neurologii, neurochirurgii oraz pediatrii, neurologii dziecięcej, w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii;

Kolokwium cząstkowe
Kolokwium pisemne
Egzamin pisemny

Umiejętności:

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

D.U1. przeprowadzić szczegółowe badanie dla potrzeb fizjoterapii i testy funkcjonalne układu ruchu oraz zapisać i zinterpretować jego wyniki;

D.U4. dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii u osób po urazach w obrębie tkanek miękkich układu ruchu leczonych zachowawczo i operacyjnie, po urazach w obrębie kończyn (stłuczeniach, skręceniach, zwichnięciach i złamaniach) leczonych zachowawczo i operacyjnie, po urazach kręgosłupa bez porażień oraz w przypadku stabilnych i niestabilnych złamań kręgosłupa;

D.U6. dobierać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i prowadzić postępowanie fizjoterapeutyczne przed- i pooperacyjne u osób po rekonstrukcyjnych zabiegach ortopedycznych, w tym po zabiegach artroskopowych i po endoprotezoplastyce;

Analiza przypadku

Praca w grupie

*np.: egzamin pisemny, egzamin ustny, kolokwium pisemne, kolokwia cząstkowe, odpowiedź ustna, prezentacja multimedialna, analiza problemu, analiza przypadku, ćwiczenia praktyczne, praca w grupie, dziennik umiejętności, dyskusja, referat, esej i inne

5. Treści programowe:

Tematyka zajęć:

Najczęstsze urazy w sporcie – podstawowe metody diagnostyki i terapii

Uszkodzenie więzadła krzyżowego przedniego:

- Mechanizm urazu,
- Testy diagnostyczne używane do badania stawu kolanowego,
- Technika operacyjna,
- Techniki terapeutyczne stosowane we wczesnym okresie pooperacyjnym.

Techniki terapeutyczne stosowane w rehabilitacji sportowej po rekonstrukcji ACL.

Obserwacja badania USG stawu kolanowego – odnajdywanie i opisywanie poszczególnych struktur

Uszkodzenie ścięgna Achillesa:

- Mechanizm urazu
- Testy diagnostyczne
- Techniki operacyjne
- Techniki stosowane we wczesnym okresie pooperacyjnym

Urazy stawu skokowego:

- Mechanizm powstawania urazu skręcenia I-III stopnia,
- Mechanizm powstawania złamania i techniki operacyjne ze stabilizacją wewnętrzną,
- Testy diagnostyczne używane do badania zaburzeń stawu skokowego,
- Techniki terapeutyczne stosowane w terapii zachowawczej oraz pooperacyjnej.

Metodologia ćwiczeń stabilizacyjnych.

Badanie funkcyjne FMS (Functional Movement Screen)

Zaliczenie przedmiotu.

6. Narzędzia dydaktyczne

np.: prezentacje multimedialne, plansze edukacyjne, fantomy, modele edukacyjne, atlasy anatomiczne, szkielet człowieka, stoły rehabilitacyjne, pasy do trakcji, wałki, półwałki, kliny

Szkielet człowieka, stoły rehabilitacyjne, wałki, półwałki, prezentacje multimedialne z badaniami obrazowymi

7. Ocena zakładanych efektów kształcenia

Ocena słowna	Ocena wg	Opis
Bardzo dobry	5.0	Student posiada pogłębioną wiedzę i umiejętności wymienione w efektach kształcenia, bezbłędnie przygotowuje partie materiału podczas pracy bezkontaktowej, wykazuje duże zaangażowanie na ćwiczeniach.
Dobry plus	4.5	Student posiada szczegółową wiedzę i umiejętności wymienione w efektach kształcenia, lecz obarczoną drobnymi błędami, przygotowuje bezbłędnie partie materiału wyznaczone na pracę bezkontaktową, wykazuje duże zaangażowanie na ćwiczeniach.
Dobry	4	Student przyswoił wiedzę i umiejętności wymienione w efektach kształcenia w stopniu dobrym, przygotowuje partie materiału wyznaczone na pracę bezkontaktową z drobnymi błędami, wykazuje średnie zaangażowanie podczas ćwiczeń.
Dostateczny plus	3.5	Student posiada wiedzę i umiejętności wymienione w efektach kształcenia w stopniu podstawowym, popełnia błędy podczas przygotowywania partii materiału zadanego na pracę bezkontaktową, wykazuje przeciętne zaangażowanie podczas ćwiczeń.

Dostateczny	3.0	Student posiada wiedzę i umiejętności, wymienioną w efektach kształcenia w stopniu minimalnym. Informacje, jakie przyswoił sobie podczas pracy bezkontaktowej są niepełne i obarczone błędami.
Niedostateczny	2.0	Student nie opanował wiedzy i umiejętności wymienionych w efektach kształcenia.

8. Literatura podstawowa i uzupełniająca

Literatura podstawowa:

1. Gaździk T. : Ortopedia i traumatologia. PZWL, Warszawa 2008
2. Kapandji A. : Anatomia funkcjonalna stawów, Elsevier & Partner, Wrocław 2014
3. Schacklock M. : Neurodynamika kliniczna, Elsevier & Partner, Wrocław 2008
4. Comerford M. : Kinetic Control. Ocena i reedukacja niekontrolowanego ruchu. Edra Urban&Partner, Wrocław 2017
5. Chaitow L. : Techniki energii mięśniowej. Edra Urban & Partner, Wrocław 2011.
6. Mulligan B.: Terapia manualna. Techniki NAG, SNAG, MWM. Poligrafix, Kraków 2008

Literatura uzupełniająca:

1. Kwartalniki „Fizjoterapia polska”

9. Matryca efektów kształcenia

Odniesienie do szczegółowych efektów kształcenia	
Wiedza	D.W1. D.W2.
Umiejętności	D.U1. D.U4. D.U6.

Od roku akademickiego 2020/2021

Podpis koordynatora przedmiotu:

Podpis Dziekana:

.....

.....